

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

4 mei 1998

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Gerda Raskin en de heren Johan Sauwens, Jean-Marie Bogaert
en Leonard Quintelier –**

betreffende het beperken van de dioxine-uitstoot

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Uit onderzoeken uit de periode 1987-1988 en 1992-1993 concludeerde de Wereldgezondheidsorganisatie "dat België op wereldschaal koploper is in dioxines in lucht, water, afval en concentraties in de moedermelk". In 1994 stelde de Vlaamse Milieu-maatschappij vast dat de "totale depositie dioxines voor Vlaanderen geraamd wordt op 117 gram per jaar. Deze relatief hoge depositie op de bodems in Vlaanderen verklaart dat de voeding een belangrijke blootstellingsroute vertegenwoordigt".

Volgens de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek waren in 1996 de belangrijkste dioxine-bronnen de non-ferrobedrijven (26 %), de zieken-huisafvalverbranding (24 %), de gebouwenverwarming (20 %) en de ijzer- en staalindustrie. De huisvuilverbranding kwam in dat jaar pas op de vijfde plaats met ca. 7,6 % van de dioxine-uitstoot.

De Vlarem II-regelgeving, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995, stelt vanaf 1 januari 1997 voor verbrandingsovens de 0,1-dioxine-norm voorop. Wanneer de huisvuilverbrandingsovens voldoen aan de 0,1-norm voorspelt het VITO dat deze ovens nog voor ongeveer 1 procent van de dioxine-uitstoot in Vlaanderen verantwoordelijk zullen zijn. De huisvuilverbrandingsovens leveren aldus een belangrijke inspanning bij het terugdringen van hun dioxine-uitstoot, die in 1993 nog 122 gram bedroeg en in 1995 gereduceerd was tot 27 gram.

Hieruit blijkt dat een beleid met duidelijke normen, ondanks de bekende tegenkantingen, er toch in kan slagen om strenge normen te halen. Hierbij kan aangestipt worden dat de norm voor afvalverbranding die in Vlaanderen bepaald werd, wellicht ook de Europese norm zal worden. Het zou zelfs nog beter kunnen. In Duitsland zou er een verbrandingsoven geïnstalleerd worden waar de dioxine-uitstoot nagenoeg onbestaande is.

Gelet op de grote risico's van dioxine-uitstoot voor de volksgezondheid die uit velerlei binnen- en buitenlandse wetenschappelijke studies, ook op het terrein zelf, blijken, is het terugdringen van de dioxine-uitstoot een absolute beleidsprioriteit. Hierbij moeten de gezondheidsaspecten centraal staan om te komen tot een snelle normering voor alle bronnen van dioxine-uitstoot. Er moet op worden gewezen dat strenge normen hoe dan ook zullen worden afgedwongen via Europese richtlijnen, ook wanneer Vlaanderen niet tot een snelle nor-

mering zou komen. Koploper zijn inzake het terugdringen van dioxine-uitstoot biedt zo op termijn zelfs een concurrentievoordeel wanneer de investeringen voor het behalen van een strenge uitstootnorm eerder gehaald worden in een periode van relatief gunstige economische conjunctuur.

Het is dan ook noodzakelijk om op korte termijn strenge dioxinenormen voorop te stellen die ingegeven worden door redenen van volksgezondheid.

Gerda RASKIN

Johan SAUWENS

Jean-Marie BOGAERT

Leonard QUINTELIER

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de belangrijkste dioxinebronnen de non-ferrobedrijven, de ziekenhuisafvalverbranding, de gebouwenverwarming, de ijzeren staalindustrie en de huisvuilverbranding zijn ;
- overwegende dat de uitvoering van de VLA-REM II-norm voor afvalverbrandingsovens reeds een sterke reductie van de dioxine-uitstoot voor deze ovens tot gevolg had en bij een onverminderd streng beleid de uitstoot verder zal doen dalen ;
- overwegende dat het strenge beleid aantoonst dat het vastleggen van eenduidige en strenge normen inzake dioxine-uitstoot tot effectieve resultaten leidt ;
- overwegende dat, vanwege de gezondheidsrisico's, de bepalende factoren bij het vastleggen van normen alleen gezondheidsoverwegingen mogen zijn en niet economische redenen ;
- overwegende dat het voor de bescherming van de volksgezondheid noodzakelijk is om snel strenge normen vast te leggen om zo de dioxine-uitstoot bij alle andere vervuilingbronnen, zonder enig onderscheid naar de activiteit die hiervan de oorzaak is, tot het absolute minimum te beperken ;
- vraagt de Vlaamse regering :
 - 1° onmiddellijk opdracht te geven om wetenschappelijk onderbouwde normen vast te leggen inzake dioxine-uitstoot, zware metalen en andere mogelijke vervuilingbronnen, waarbij het uitsluiten van gezondheidsrisico's als uitgangspunt moet worden vooropgesteld en diensgevolge de strengst mogelijke normen moeten worden gehanteerd en buitenlandse normen een eerste referentiekader kunnen vormen ;
 - 2° onderzoek te laten verrichten naar een maximale reductie van de dioxine-uitstoot bij gebouwenverwarming ;
 - 3° zo snel mogelijk bij besluit van de Vlaamse regering milieukwaliteitsnormen voor dioxinedepositie en zware metalen vast te leggen die als leidraad moeten dienen bij de beoordeling van nieuwe vestigingen van bedrijven of uitbreidingen van installaties waarbij dioxines en zware metalen kunnen vrijkomen, inzonderheid in risicozones ;

4° bij de Europese Commissie te pleiten voor Europese richtlijnen om de dioxine-uitstoot voor alle vervuilingbronnen tot het absolute minimum te beperken, waarbij in het belang van de volksgezondheid de strengste normen moeten worden gehanteerd ;

5° in alle zones waar de gevolgen van dioxine-uitstoot meetbaar zijn een permanent overleg te organiseren met de omwonenden om hen te informeren over meetresultaten, gezondheidsrisico's en te nemen maatregelen, vooral in de gekende 'zwarte punten' in Vlaanderen.

Gerda RASKIN

Johan SAUWENS

Jean-Marie BOGAERT

Leonard QUINTELIER